

aldeles i enhver local Skolebestyrelses Hænder. Det er endvidere efter Maaden, hvorpaa Paragrafens sidste Deel er affattet, ikke klart, om ikke i det der omhandlede Tilfælde, at et Barn ikke besøger nogen offentlig Skole, den i det Foregaaende forefrevne lidet betydende Underfølgelse af dets moralske og religiøse Begreber aldeles skal bortfalde. Men, hvorledes Paragrafen endog i saa Henseende fortolkes, bliver det blot ved en i Forbindelse med den sædvanlige Skoleexamen forbunden Overhørelse, at Skolebestyrelsen derom skal skaffe sig Forvisning, og man kan vist ikke stole meget paa, at enhver Skolecomission eller ethvert Sogneforstanderskab har de fornødne Evner til at anstille en saa vækkelig Prøvelse, og det uden at nogen Anvisning dertil er givet. I intet Tilfælde kan man ved sliq. Prøve faae mindste Forvisning om, at de moralske og religiøse Begreber, for hvilke Barnet nogenledes veed at gjøre Rede, har faaet nogen Plads udenfor dets Huskommelse, hvori det maatte ganstke kort Tid forinden Overhørelsen er blevet indprentet. Det er saaledes meget langt fra, at der erholdes en Betyggelse, der i mindste Maade svarer til den, som søges i den sædvanlige Religionsunderviisning i Forbindelse med Confirmandforberedelsen og selve Confirmationen, eller i den Religionsprøve og den Troestbesejndelse, samt det religiøse Løfte, som efter Anordningen af 29de Marts 1814 § 14 ff. kræves af Jøder. For ikke at tale om de mange øvrige Sider, hvorfra Samfundet maatte finde Betænklichkeit ved at lade sig nøie med saa svag Garantie, begriber det ikke, hvorledes den kan være tilstrækkelig til at give den Paagjældendes Ed nogen Paalidelighed. Her mangler desuden og enhver Bestemmelse om, hvorledes Eden skal indrettes med Hensyn til de Personer, som ikke høre til noget ordnet Troestfund med bestemt erkjendte Grundsætninger. Den Christnes Ed maa for at kunne gjælde aflægges i Udtryk og med Høitidelig-

heder, der ere beregnede paa at bringe ham de Sandheder i levende Grindring, hvorved han maa finde sig paa det Kraftigste opfordret til Dyrgtigthed og Ordholdenhed. Naar en Jøde tages i Ed, er der ligeledes draget alvorlig og hensigtsmæssig Omhu for at sætte de Forestillinger i Virksomhed, som indeholde de stærkeste Bevæggrunde til Sandhed. Men der er ved den foreliggende Lov aldeles Intet gjort for at skaffe Samfundet nogen Sikkerhed med Hensyn til de omhandlede Personer i de Tilfælde, i hvilke Andre have at give denne Sikkerhed ved deres Ed. Det lader sig dog ikke tænke, at enhver nok saa løs Forsikkring, som en sliq. Person efter de af ham vedtagne Begreber kunde give, skulde have Guds Virkning. Lovudkastet har desuden ikke bestemt Noget herom, men det synes dog, at den første Deel af § 11, ved „de til Confirmationen knyttede borgerlige Virkninger“, maa have tænkt paa den Egenskab at kunne aflægge en gyldig Ed, (hvilken imidlertid efter de gjældende Love navnlig L. 1. B., 13 Cap. 18 Art., ikke ligefrem er knyttet til Confirmation, men til en vis Alder, inden hvis Opnaaelse Confirmationen ei sætter Noget istand til at aflægge Vidnesbyrd, ligesom omvendt den, der har opnaaet den forefrevne Alder, kan, skøndt uconfirmeret, tages i Ed, naar det paa anden Maade oplyses, at han har den fornødne religiøse Oplysning). Det vilde vistnok være betænkligt i højeste Grad at tage tiltakke med den Forsikkring, en Person, der kun har undergaaet den ved Udcastet § 11 omhandlede Prøvelse, kan give, og det bliver i alle Tilfælde et Hul i Loven, at den ingen Forsikring indeholder om, hvorledes den med saadan Forsikkring skal forholdes. Men det vilde paa den anden Side ogsaa være farligt at lade en Slægt opvøxe, som vilde være ude af Stand til at afgive Vidnesbyrd eller udføre noget Hverv, hvorved det efter Loven er fornødent, at den Paagjældende tages i Ed.